Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26771
Copyright: Admont, Benediktinerstift

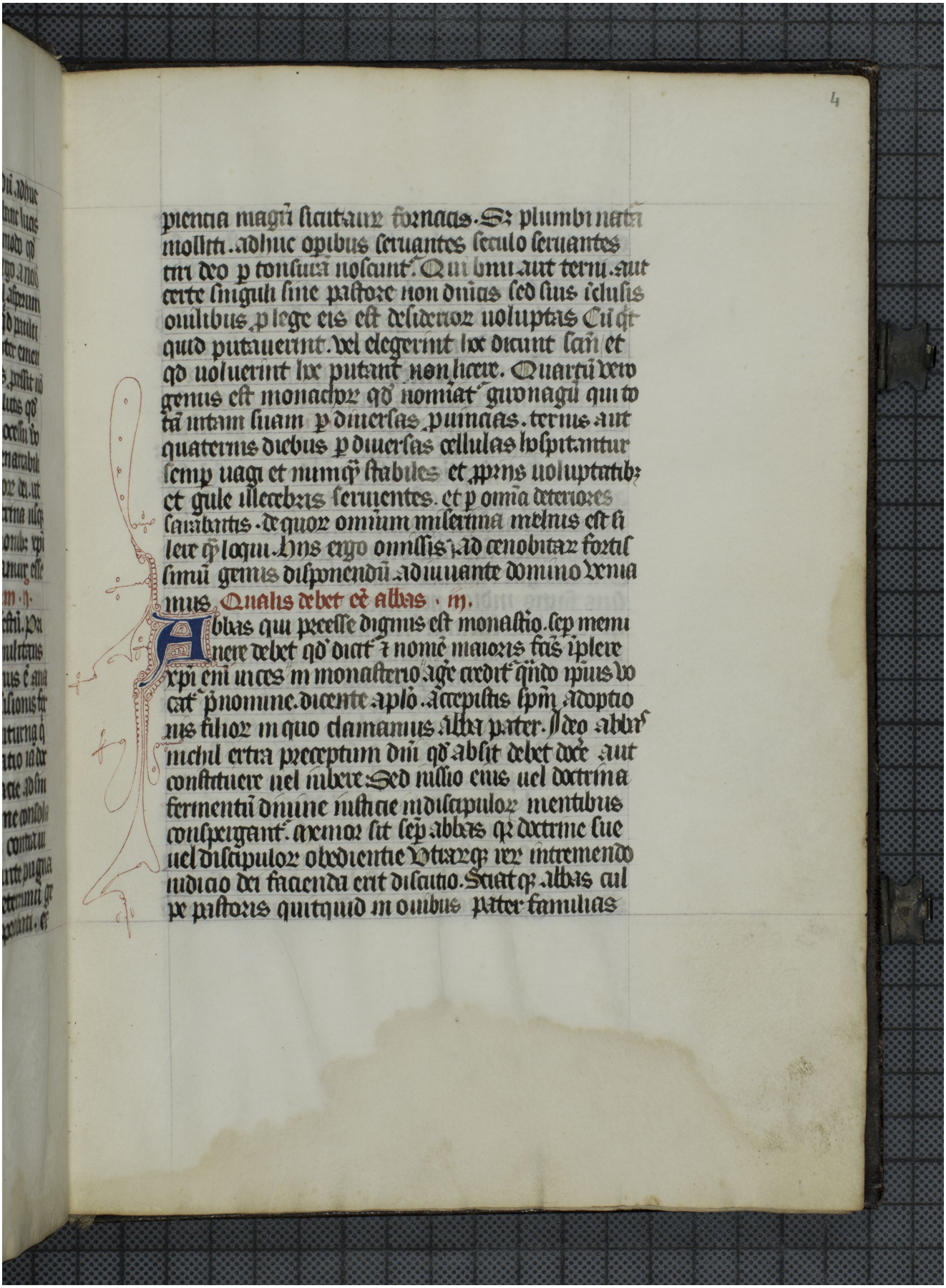

4

pienciam magnū sicut aurū fornacis. Sic plumbi natū
mollitū. adhuc opibus seruantes seculo seruantes
tm deo p tonsuram nosciunt. Qui binu aut ternu. aut
certe singuli sine pastore non dnicas sed suis iclusis
ouilibus. p lege eis est desiderior uoluptas Cui cū
quid putauerint. uel elegerint hoc dicunt sanc et
qd noluerint hoc putant non licere. Quartū uero
genus est monachor qd nomiat guuonagū qui to
tā uitam suam p diuersas puincias. ternis aut
quaternis diebus p diuersas cellulas hospitantur
semp uagi et numq stabiles et pens uoluptatib
et gule illecebris seruientes. et p omia deteriores
sanctitatis. de quor omnium miserima meius est ta
cere q loqui. Hos ergo omissis. ad cenobitar fortis
simū genus disponendū adiuuante domino ueniamus.

Qualis debet ee abbas. m.

Abbas qui preesse dignus est monasterio. sep memi
nere debet qd dicat. i nomē maioris fras ipleri
xpi cui uices m monasterio agere creditur. qndo ipius vo
cat. p nomine. dicente apl. Accepistis spm adoptio
nis filior m quo clamamus abba pater. Ideo abbas
nichil extra preceptum dni qd absit debet docere aut
constituere uel iubere. Sed iussio eius uel doctrina
fermentū dnine iustitiae m discipulor mentibus
conspergant. memor sit sep abbas qr doctrine sue
uel discipulor obedientie utriusq; rei intremendo
iudicio dei fiacenda erit discussio. Sciat qr abbas cui
pr pastoris quisquid m ouibus pater familias